

582305 Symbolinen ohjelmointi

2. harjoitus, 3.10.2002

Tehtävä 2.1: Kalvojen II.6.5 λ -kalkyylin keksijä Alonzo Church ehdotti, että luonnollinen luku n kirjoitettaisiin sellaisena terminä c_n , että sovellus $(c_n f)$ esittäisi funktiota

$$\lambda x. \underbrace{(f (f (f (\dots (f x))))))}_{n \text{ kappaletta}}$$

eli ”funktion f sovellus n kertaa”. Normaalimuodoissaan (eli loppuun saakka β -reduoituina) nämä *Church-numeraalit* ovat siis

$$\begin{aligned}c_0 &= \lambda f. \lambda x. x \\c_1 &= \lambda f. \lambda x. (f x) \\c_2 &= \lambda f. \lambda x. (f (f x)) \\&\vdots\end{aligned}$$

- (a) Anna sellainen λ -termi *succ*, että sovelluksen (*succ* c_n) normaalimuoto on c_{n+1} .
- (b) Anna sellainen λ -termi *add*, että sovelluksen (*add* $c_m c_n$) normaalimuoto on c_{m+n} .
- (c) Anna sellainen λ -termi *mul*, että sovelluksen (*mul* $c_m c_n$) normaalimuoto on $c_{m \cdot n}$.
- (d) Anna sellainen λ -termi *pow*, että sovelluksen (*pow* $c_m c_n$) normaalimuoto on c_{m^n} .

Termien käyttäytymisestä muilla kuin Church-numeraaleilla ei tarvitse huolehtia.

Tehtävä 2.2: Tehtävän 2.1 tapaan myös totuusarvot voidaan esittää λ -termein:

$$\begin{aligned}\text{totta} &= \lambda p. \lambda q. p \\ \text{valhe} &= \lambda p. \lambda q. q.\end{aligned}$$

- (a) Anna sellainen λ -termi *nolla*, että normaalimuodossaan

$$(\text{nolla } c_n) = \begin{cases} \text{totta} & \text{kun } n = 0 \\ \text{valhe} & \text{kun } n > 0. \end{cases}$$

Termin käyttäytymisestä muilla kuin Church-numeraaleilla c_n ei tarvitse huolehtia.

- (b) Anna λ -termit näiden totuusarvojen negaatiolle, konjunktiorille ja disjunktiorille. Termien käyttäytymisestä muilla kuin totuusarvoilla ei tarvitse huolehtia.

Voit tarkistaa vastauksesi tehtäviin 2.1 ja 2.2 luennon 24.9. Scheme-funktiolla *beta* joka sieventää λ -termin normaalimuotoonsa. Sen saat kurssin WWW-kotisivun kautta.

Tehtävä 2.3: Luentojen II.7.3 esimerkki yleistetyistä murtojatkeista ei itse asiassa vaadi jatkaiden käyttöä tullakseen iteratiiviseksi. Kehitä alkuperäisestä funktiosta *cf* iteratiivinen *cfi* versio käyttäen kerääjänä pelkkää lukua. Perustele miksi *cfi* laskee samat tulokset kuin *cf*.

Tehtävä 2.4: Lisää tehtävään 2.3 sellainen virheenkäsittely, joka palauttaa virhearvon

- *#f* jos nollalla jako uhkaa
- *#t* jos parametrina saatu funktio f antoikin tuloksenaan jotakin muuta kuin numeron.

Tehtävä 2.5: Ackermannin funktio A luonnollisille luvuille määritellään seuraavasti:

$$\begin{aligned}A(0, n) &= n + 1 \\A(m + 1, 0) &= A(m, 1) \\A(m + 1, n + 1) &= A(m, A(m + 1, n)).\end{aligned}$$

Ohjelmoi funktio A Scheme-kielellä siten, että funktiossasi on vain kaksi rekursiokutsua. Selitä kummastakin kutsustasi onko se loppuyhteydessä.

Tehtävä 2.6: Tehtävän 2.5 funktio on suunniteltu siten, että sen arvo (ja suoritusaika) kasvaa hyvin nopeasti. Tee tämän vuoksi siitä sellainen versio, joka ottaa lisäparametrin l , ja keskeyttää laskennan arvoon `#f` heti jos sisäkkäisen rekursion syvyys ylittää tämän rajan l .

(Tehtäviä yhteensä 6 kpl.)